

## Arrest

nr. 128 038 van 8 augustus 2014  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 7 augustus 2014 heeft ingediend (bij faxpost) om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing tot terugdrijving en de nietigverklaring van het visum van 3 augustus 2014 aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 3 augustus 2014.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 augustus 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 augustus 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat W. NGASHI NGASHI, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster werd op 3 augustus 2014 geïnterpelleerd door de Grensinspectie op de luchthaven van Zaventem.

De gemachtigde van de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de minister) nam 3 augustus 2014 een beslissing tot weigering van toegang met terugdrijving (bijlage 11). Verzoekster werd hiervan diezelfde dag in kennis gesteld.

Dit is de bestreden beslissing:

**“TERUGDRIJVING**

Op 3 augustus 2014 om       uur, aan de grensdoorlaatpost Brussel Nationaal,

werd door ondergetekende, <sup>1</sup>

de heer / mevrouw :

naam **N. M. (...)** voornaam **C. I. (...)**

geboren op **12.10.1965** te **BENGBIS** geslacht (m/v) **Vrouwelijk**

die de volgende nationaliteit heeft **Kameroen** wonende te **Kameroen, Yaounde**

houder van het document **paspoort** nummer **01644545**  
afgegeven te **DGSN, Yaounde** op : **23.02.2012**

houder van het visum nr. **011087880** van het type **C** afgegeven door **Belgische Ambassade te Yaounde**

geldig van **01.08.2014** tot **15.09.2014**

voor een duur van **30** dagen, met het oog op : **toerisme**

afkomstig uit **Casablanca Mohamed V** met **Royal Air Maroc, AT844**, op de hoogte gebracht van het feit dat de toegang tot het grondgebied aan hem (haar) wordt geweigerd, krachtens artikel 3, eerste lid van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, om de volgende reden(en) :

- (A) *Is niet in het bezit van een geldig reisdocument /van geldige reisdocumenten (art. 3, eerste lid 1, 1°/2°)<sup>2</sup>*  
*Reden van de beslissing:*
- (B) *Is in het bezit van een vals / nagemaakt / vervalst reisdocument (art. 3, eerste lid, 1°/2°)<sup>2</sup>*  
*Reden van de beslissing:*
- (C) *Is niet in het bezit van een geldig visum of een geldige machtiging tot verblijf (art. 3, eerste lid, 1°/2°)<sup>2</sup>*  
*Reden van de beslissing:*
- (D) *Is in het bezit van een vals / nagemaakt / vervalst visum of verblijfsvergunning (art. 3, eerste lid, 1°/2°)<sup>2</sup>*  
*Reden van de beslissing:*
- (E) **Is niet in het bezit van documenten die het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden staven (art. 3, eerste lid, 3°)**  
**Reden van de beslissing: Betrokkene verklaart voor toeristische doeleinden naar België te reizen. Betrokkene is niet in het bezit van documentatie waaruit een gepland toeristisch verblijf in België blijkt (geen toeristische info, reisbrochures, stadsplannetjes of enige andere vorm van toeristische referentie).**  
**In kader van haar verblijf legt betrokkene een hotelreservatie voor die geannuleerd is en het gsm-nummer van haar broer, werkzaam op de ambassade, wiens naam zij niet wenst mee te delen.**  
**Betrokkene heeft een terugkeerticket op datum van 01/09/2014 maar kent haar terugkeerdatum niet.**  
**Betrokkenes hoofdbestemming zoals vermeld in de visumaanvraag komt niet ter sprake in betrokkenes verklaring.**

<sup>1</sup> De naam en de hoedanigheid van de overheid vermelden.

<sup>2</sup> Schrappen wat niet past.

**Het volgende document/de volgende document(en) kon(den) niet worden overgelegd: toeristische info, reisbrochures, stadsplannetjes of enige andere vorm van toeristische referentie, naam van broer werkzaam op de Kameroense ambassade.**

(F) Heeft reeds gedurende negentig dagen in een periode van 180 dagen op het grondgebied van de lidstaten van de Europese Unie verbleven (art. 3, eerste lid, 2°, van de wet van 15 december 1980, en art. 5, paragraaf 1, inleidende formule, en paragraaf 1bis, van Schengengrenscodes)

(G) **Beschikt niet over voldoende bestaansmiddelen, voor de duur en de vorm van het verblijf, of voor de terugreis naar het land van oorsprong of het transitland (art. 3, eerste lid, 4°)**

**Reden van de beslissing: Voor de duur van haar voorgenomen verblijf en alle onkosten daaraan verbonden beschikt betrokkene over 540 euro. Hierdoor voldoet betrokkene niet aan de geldende richtbedragen voor België (namelijk 50 euro/dag/persoon).**

(H) Staat ter fine van weigering van toegang gesignaleerd (art. 3, eerste lid, 5°, 8°, 9°)<sup>2</sup>  
 in het SIS, reden van de beslissing:

in het ANG / Algemene Nationale Gegevensbank, reden van de beslissing:

(I) Wordt geacht de openbare orde en de nationale veiligheid, de volksgezondheid of de internationale betrekkingen van een van de Lid-Staten van de Europese Unie te kunnen schaden (art. 3, eerste lid, 6°/7°)<sup>2</sup>

Beslissing tot vathouding:

**“BESLISSING TOT VASTHOUDING IN EEN WELBEPAALENDE AAN DE GRENS GELEGEN PLAATS  
DECISION DE MAINTIEN DANS UN LIEU DETERMINE SITUE A LA FRONTIERE**

Bruxelles,  
Brussel, **03.08.2014**

**03.08.2014**

Gelet op het artikel 74/5, § 1, 1°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd door de wet van 18 juli 1991;

Vu l'article 74/5, § 1<sup>er</sup>, 1°, de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, inséré par la loi du 18 juillet 1991;

Overwegende dat<sup>1</sup> de genaamde **Ndoumou Minsi, Celine Ivone**,  
de persoon die verklaart te heten

Considérant que<sup>3</sup> le (la) nommé(e) **Ndoumou Minsi, Celine Ivone**,  
la personne qui déclare se nommer

geboren te **BENGBIS**, op **12.10.1965**, van nationaliteit **Kameroense** (te zijn),<sup>1</sup>  
né(e) à **BENGBIS** le **12.10.1965**, (être) de nationalité **camerounaise**,<sup>1</sup>

met toepassing van de bepalingen van de wet van 15 december 1980, door de met grenscontrole belaste overheden kan worden teruggedreven.

peut, en application des dispositions de la loi du 15 décembre 1980, être refoulé(e) par les autorités chargées du contrôle aux frontières.

Overwegende dat de terugdrijving van **Ndoumou Minsi, Celine Ivone** niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden en betrokkene steeds ter beschikking moet zijn van de vervoerder, die verplicht is de terugdrijving zo snel mogelijk te realiseren, wordt het noodzakelijk geacht betrokkene vast te houden in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats om de terugdrijving te waarborgen.

Considérant que le refoulement de **Ndoumou Minsi, Celine Ivone** ne peut être exécuté immédiatement et qu'il/elle doit de manière permanente être à la disposition du transporteur obligé d'effectuer un prompt refoulement, il est estimé nécessaire de maintenir l'intéressé(e) dans un lieu déterminé situé à la frontière afin de garantir le refoulement.

<sup>3</sup> De onnodige vermelding doorhalen. | Biffer la mention inutile.

In uitvoering van het bovengenoemd artikel 74/5, § 1, 1° van de wet van 15 december 1980, wordt besloten om betrokkene vast te houden te **Steenokkerzeel, transitcentrum Caricole**.<sup>2</sup>  
En exécution de l'article 74/5, § 1<sup>er</sup>, 1°, de la loi du 15 décembre 1980, il est décidé de maintenir l'intéressé(e) à **Steenokkerzeel, au centre de transit Caricole**.<sup>4</sup> »

**“WEIGERING / NIETIGVERKLARING / INTREKKING VAN EEN VISUM**

Mevrouw, Meneer **Ndoumou Minsi, Celine Ivone**

De/het \_\_\_\_\_, ambassade/consulaat-generaal/[andere bevoegde instantie] in \_\_\_\_\_  
[namens (naam van de vertegenwoordigde Lidstaat)]

Op verzoek van de gemachtigde van Minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie,

De dienst die verantwoordelijk zijn voor de personencontrole te Brussel Nationaal

Heeft / hebben / werd

uw visumaanvraag onderzocht

uw visum onderzocht. Nummer 011087880, afgegeven: 22.07.2014.

het visum is geweigerd     het visum is nietig verklaard     het visum is ingetrokken

Dit besluit is gebaseerd op de volgende redenen:

1.  er is een vals/vervalst/nagemaakt reisdocument (artikel 32, 1, a), I) van de verordening (EG) Nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13.07.2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode)
2.  het doel en omstandigheden van het voorgenomen verblijf zijn onvoldoende aangetoond (artikel 32, 1, a), II en artikel 34, 1/2) van de verordening (EG) Nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13.07.2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode)

**Reden van de beslissing: Betrokkene verklaart voor toeristische doeleinden naar België te reizen. Betrokkene is niet in het bezit van documentatie waaruit een gepland toeristisch verblijf in België blijkt (geen toeristische info, reisbrochures, stadsplannetjes of enige andere vorm van toeristische referentie).**

**In kader van haar verblijf legt betrokkene een hotelreservatie voor die geannuleerd is en het gsm-nummer van haar broer, werkzaam op de ambassade, wiens naam zij niet wenst mee te delen.**

**Betrokkene heeft een terugkeerticket op datum van 01/09/2014 maar kent haar terugkeerdatum niet.**

**Betrokkenes hoofdbestemming zoals vermeld in de visumaanvraag komt niet ter sprake in betrokkenes verklaring.**

3.  u heeft niet aangetoond over voldoende middelen van bestaan te beschikken, zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf als voor de terugreis naar het land van herkomst of verblijf, of voor doorreis naar een derde land waar u met zekerheid zal worden toegelaten, of in de mogelijkheid te verkeren deze middelen legaal te verkrijgen (artikel 32, 1, a), III en artikel 34, 1/2) van de verordening (EG) Nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13.07.2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode)

**Reden van de beslissing: Voor de duur van haar voorgenomen verblijf en alle onkosten daaraan verbonden beschikt betrokkene over 540 euro. Hierdoor voldoet betrokkene niet aan de geldende richtbedragen voor België (namelijk 50 euro/dag/persoon).**

<sup>4</sup> Het adres vermelden waar de betrokkene wordt vastgehouden. | Indiquer l'adresse du lieu où l'intéressé(e) est maintenu(e).

4.  u heeft in de lopende periode van 180 dagen reeds 90 dagen op het grondgebied van de lidstaten verbleven op grond van een eenvormig visum of een visum met territoriaal beperkte geldigheid (artikel 32, 1, a), IV en artikel 34, 1/2) van de verordening (EG) Nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13.07.2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode)
5.  u staat in het Schengen Informatiesysteem gesignaleerd ter fine van weigering van toegang; deze signalering is ingevoerd door [naam lidstaat] (artikel 32, 1, a), V en artikel 34, 1/2) van de verordening (EG) Nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13.07.2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode)
6.  u wordt door één of meer lidstaten beschouwd als een bedreiging van de openbare orde, de binnenlandse veiligheid, de volksgezondheid als omschreven in artikel 2, lid 19, van Verordening (EG) nr. 562/2006 (Schengengrenscodes), of de internationale betrekkingen van één of meer van de lidstaten (artikel 32, 1, a), VI en artikel 34, 1/2) van de verordening (EG) Nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13.07.2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode)
7.  er is niet aangetoond dat er een toereikende en geldige medische reisverzekering is afgesloten (artikel 32, 1, a), VII) van de verordening (EG) Nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13.07.2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode)
8.  de informatie die is verstrekt met betrekking tot het doel en de omstandigheden van het beoogde verblijf is niet betrouwbaar (artikel 32, 1, b en artikel 34, 1/2), van de verordening (EG) Nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13.07.2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode)
9.  uw voornemen om het grondgebied van de Lidstaat vóór het verstrijken van het visum te verlaten kon niet worden vastgesteld (artikel 32, 1, b en artikel 34, 1/2) van de verordening (EG) Nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13.07.2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode)
10.  er is niet voldoende aangetoond dat u niet in de gelegenheid bent geweest om op voorhand een visum aan te vragen, hetgeen een visumaanvraag aan de grens zou rechtvaardigen (artikel 35, 6, van de verordening (EG) Nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13.07.2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode)
11.  de houder van het visum heeft om intrekking van het visum verzocht<sup>5</sup> (artikel 34, 3 van de verordening (EG) Nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13.07.2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode)”

Dit vormt de eerste bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“Op 21 juli 2014 om 08:07 uur, aan de grensdoorlaatpost Brussel Nationaal Luchthaven Zaventem, werd door ondergetekende H.(...) F.(...)

De mevrouw: naam K.(...) voornaam A.(...)

geboren op (...) te (...) geslacht (m/v) Vrouwelijk

die de volgende nationaliteit heeft Congo (Dem. Rep.) wonende te (...)

houder van het document paspoort nummer OB0624331

afgegeven te MINAFFET op 24/04/2014

houder van het visum nr. 011123992 van het type C afgegeven door België

geldig van 17/07/2014 tot 20/09/2014

voor een duur van 50 dagen, met het oog op : ///

afkomstig uit Kinshasa met het vlucht SN359 (het gebruikte transportmiddel vermelden en bijvoorbeeld het

<sup>5</sup> Tegen de intrekking van een visum om deze reden is geen beroep mogelijk.

nummer van de vlucht), op de hoogte gebracht van het feit dat de toegang tot het grondgebied aan hem (haar) wordt geweigerd, krachtens artikel 3, eerste lid van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, om de volgende reden(en) :

(...)

Is niet in het bezit van documenten die het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden staven (art. 3, eerste lid, 3°)

Reden van de beslissing:

Betrokkene verklaart dat ze om toeristische redenen naar België te komen. Ze heeft een hotelreservatie tot 3 september 2014 (in hetzelfde hotel) maar alleen de eerste nacht is betaald. Ze is in bezit van documenten van algemene bezienswaardigheden in België. Betrokkene verklaart opgewacht te worden door een vriend. Deze vriend verklaart dat mevrouw K.(...) 1 nacht in België zal verblijven en dan naar Spanje zal doorreizen voor toerisme en om een dokter te consulteren aldaar. Ze bevestigt dat ze naar Spanje zal gaan voor toerisme.

Betrokkene is in het bezit van een Belgisch visum. Uit de verklaringen van betrokkene blijkt dat zij de intentie heeft door te reizen naar Spanje voor een maand, hierdoor vodoelt betrokkene niet langer aan de voorwaarden vermeldt de bij afgifte van het visum. Om te voldoen aan de voorwaarden voor afgifte van een visum dient het hoofdverblijf van betrokkene zich in België te voltrekken.

Het volgende document/de volgende document(en) kon(den) niet worden overgelegd: geen hotelreservatie in Spanje, noch adressen, noch reisbewijzen voor Spanje. (...)

(...)"

1.3. Eveneens op 21 juli 2014 trof de gemachtigde van de staatssecretaris een beslissing tot nietigverklaring van een visum. Verzoekster werd hiervan op 21 juli 2014 in kennis gesteld.

Dit vormt de tweede bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

"Mevrouw, Meneer K.(...), A.(...)

(...)

Op verzoek van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie,

(...)

Heeft / hebben / werd

(...)

X uw visum onderzocht. Nummer 011123992, afgegeven: 16/07/2014.

0 het visum is geweigerd    X het visum is nietig verklaard    0 het visum is ingetrokken

Dit besluit is gebaseerd op de volgende redenen:

(...)

2. X het doel en omstandigheden van het voorgenomen verblijf zijn onvoldoende aangetoond (artikel 32, 1, a), II en artikel 34, 1/2) van de verordening (EG) Nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13.07.2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode)

Betrokkene verklaart dat ze om toeristische redenen naar België te komen. Ze heeft een hotelreservatie tot 3 september 2014 (in hetzelfde hotel) maar alleen de eerste nacht is betaald. Ze is in bezit van documenten van algemene bezienswaardigheden in België. Betrokkene verklaart opgewacht te worden door een vriend. Deze vriend verklaart dat mevrouw K.(...) 1 nacht in België zal verblijven en dan naar Spanje zal doorreizen voor toerisme en om een dokter te consulteren aldaar. Ze bevestigt dat ze naar Spanje zal gaan voor toerisme.

Betrokkene is in het bezit van een Belgisch visum. Uit de verklaringen van betrokkene blijkt dat zij de intentie heeft door te reizen naar Spanje voor een maand, hierdoor vodoelt betrokkene niet langer aan de voorwaarden vermeldt de bij afgifte van het visum. Om te voldoen aan de voorwaarden voor afgifte van een visum dient het hoofdverblijf van betrokkene zich in België te voltrekken.

(...)"

1.4. Tenslotte trof de gemachtigde van de staatssecretaris op 21 juli 2014 een beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats. Verzoekster werd hiervan ook diezelfde dag in kennis gesteld.

Dit vormt de derde bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

*“Gelet op het artikel 74/5, § 1, 1°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd door de wet van 18 juli 1991 ;*

*(...)*

*Overwegende dat de genaamde K(...), A(...),  
de persoon die verklaart te heten*

*(...)*

*geboren te (...), op (...), van nationaliteit Congoles,*

*(...)*

*met toepassing van de bepalingen van de wet van 15 december 1980, door de met grenscontrole belaste overheden kan worden teruggedreven.*

*(...)*

*Overwegende dat de terugrijving van K(...), A(...) niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden en betrokkene*

*steeds ter beschikking moet zijn van de vervoerder, die verplicht is de terugrijving zo snel mogelijk te realiseren,*

*wordt het noodzakelijk geacht betrokkene vast te houden in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats om de terugrijving te waarborgen.*

*(...)*

*In uitvoering van het bovengenoemd artikel 74/5, §1,1° van de wet van 15 december 1980, wordt besloten om betrokkene vast te houden te Steenokkerzeel, transitcentrum Caricole.*

*(...)”*

## 2. Over de rechtspleging

2.1. In haar verzoekschrift kiest verzoekster voor het Frans als proceduretaal. De Raad wijst erop dat het gebruik van de talen in de rechtspleging niet ter vrije keuze staat van de partijen maar op dwingende wijze geregeld wordt door artikel 39/14 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Dit artikel luidt als volgt:

*“Behoudens wanneer de taal van de procedure is bepaald overeenkomstig artikel 51/4, worden de beroepen behandeld in de taal die de diensten waarvan de werking het ganse land bestrijkt krachtens de wetgeving op het gebruik van de talen in bestuurszaken, moeten gebruiken in hun binnendiensten. Indien die wetgeving het gebruik van een bepaalde taal niet voorschrijft, geschiedt de behandeling in de taal van de akte waarbij de zaak bij de Raad werd ingediend.”*

2.2. Artikel 39/14 van de vreemdelingenwet omvat een regeling die gelijkaardig is aan wat voorzien is in artikel 53 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973. Uit de voorbereidende werken van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (*Gedr.St. Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 107*) blijkt dat aangezien de regeling inzake het taalgebruik voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen naadloos aansluit bij die welke thans geldt voor de Raad van State, deze regelingen op dezelfde wijze dienen te worden geïnterpreteerd. De bepaling dat de beroepen behandeld dienen te worden in de taal die de diensten waarvan de werkring het hele land bestrijkt krachtens de wetgeving op het gebruik van de talen in bestuurszaken moeten gebruiken in hun binnendiensten verplicht de Raad van State, en bijgevolg ook de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, voor zijn arresten gebruik te maken van de taal van de akte waarvan de vernietiging gevorderd wordt (*Les Nouvelles, deel IV, p737*).

2.3. De zaak moet voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen worden behandeld in de taal waarvan de wet het gebruik oplegt aan de administratieve overheid waarvan de beslissing wordt aangevochten, i.e. deze waarin de bestreden beslissing is gesteld. De bestreden beslissing werd door het bestuur genomen in het Nederlands. Derhalve dient de Raad het Nederlands als proceduretaal te hanteren.

De keuze voor het Frans als proceduretaal dient te worden verworpen.

## 3. Over de ontvankelijkheid van het beroep

3.1. Blijkens haar verzoekschrift richt verzoekster zich tevens tegen de beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats, thans de derde bestreden beslissing, die als een maatregel van vrijheidsberoving dient te worden gekwalificeerd zoals bedoeld in artikel 71, tweede lid van de vreemdelingenwet. Voormeld wetsartikel luidt als volgt:

*“De vreemdeling die met toepassing van artikel 74/5 vastgehouden wordt in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats, kan tegen die maatregel beroep instellen door een verzoekschrift neer te leggen bij de raadkamer van de correctionele rechtbank van de plaats waar hij wordt vastgehouden.”*

3.2. De Raad stelt vast dat het beroep niet ontvankelijk is voor zover het gericht is tegen de beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats omdat de Raad hiervoor onbevoegd is wegens gebrek aan rechtsmacht.

#### 4. Over de vordering tot schorsing

##### 4.1. De drie cumulatieve voorwaarden

Artikel 43, §1, eerste lid van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: het PR RvV) bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Verder kan overeenkomstig artikel 39/82, §2, eerste lid van de vreemdelingenwet, slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

##### 4.2. Betreffende de eerste voorwaarde: het uiterst dringende karakter

###### 4.2.1. De wettelijke bepaling

Artikel 39/82, §4, tweede lid van de vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

*“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, in het bijzonder indien hij is vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of ter beschikking is gesteld van de regering, en hij nog geen gewone vordering tot schorsing heeft ingeleid tegen de bedoelde verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel, kan hij binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze maatregel vorderen bij uiterst dringende noodzakelijkheid”.*

###### 4.2.2. De toepassing van de wettelijke bepaling

4.2.2.1. Uit het administratief dossier en uit de bijlagen bij het verzoekschrift blijkt dat verzoekster sinds 3 augustus 2014 op grond van artikel 74/5, §1, 1° van de vreemdelingenwet wordt vastgehouden in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats.

4.2.2.2. Verzoekster wordt dus “vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of ter beschikking is gesteld van de regering”, zoals “in het bijzonder” wordt vermeld in artikel 39/82, §4, tweede lid van de vreemdelingenwet, zodat het uiterst dringende karakter van haar vordering kan worden vermoed. De verwerende partij betwist geenszins het uiterst dringende karakter van de vordering in haar nota met opmerkingen.

Het uiterst dringende karakter van de vordering staat dan ook vast en aan de eerste cumulatieve voorwaarde is bijgevolg voldaan.

##### 4.3. Betreffende de tweede voorwaarde: de ernst van de aangevoerde middelen

###### 4.3.1. De interpretatie van deze voorwaarde

Overeenkomstig het hierboven reeds vermelde artikel 39/82, § 2 van de vreemdelingenwet kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten indien ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en indien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen. Onder “*middel*” wordt begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 1 oktober 2004, nr. 135.618; RvS 4 mei 2004, nr. 130.972).

Opdat een middel ernstig zou zijn, volstaat het dat het op het eerste gezicht, en gelet op de toedracht van de zaak, ontvankelijk en gegrond zou kunnen worden verklaard en derhalve kan leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

Wanneer op basis van de uiteenzetting van de middelen het voor ieder weldenkend mens zonder meer duidelijk is dat de verzoekende partij een schending van een dergelijke bepaling van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM) heeft willen aanvoeren, mag het niet nauwkeurig of verkeerd vermelden door de verzoekende partij van de door haar geschonden geachte verdragsbepaling geen drempel zijn voor de Raad om niet over te gaan tot een beoordeling van de verdedigbare grief.

Teneinde in overeenstemming te zijn met de eis van daadwerkelijkheid van een beroep in de zin van artikel 13 van het EVRM, is de Raad in het raam van de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid gehouden tot een onafhankelijk en zo nauwkeurig mogelijk onderzoek van elke verdedigbare grief op grond waarvan redenen bestaan om te geloven in een risico van behandeling die ingaat tegen een van de rechten gewaarborgd door het EVRM, zonder dat dit evenwel tot een positief resultaat moet leiden. De draagwijdte van de verplichting dat artikel 13 van het EVRM op de Staat doet wegen, varieert volgens de aard van de grief van de verzoekende partij (cf. EHRM 21 januari 2011, M.S.S./België en Griekenland, §§ 289 en 293; EHRM 5 februari 2002, Čonka/ België, § 75).

De verzoekende partij moet in het verzoekschrift een verdedigbare grief aanvoeren, hetgeen inhoudt dat zij op aannemelijke wijze kan aanvoeren dat zij geschaad is in één van haar rechten gewaarborgd door het EVRM (vaste rechtspraak EHRM: zie bv. EHRM 25 maart 1983, Silver en cons./Verenigd Koninkrijk, § 113).

Het onderzoek van het ernstig karakter van een middel kenmerkt zich in schorsingszaken door het prima facie karakter ervan. Dit prima facie onderzoek van de door de verzoekende partij aangevoerde verdedigbare grief afgeleid uit de schending van een recht gewaarborgd in het EVRM, moet, zoals gesteld, verzoekenbaar zijn met de eis van daadwerkelijkheid van een beroep in de zin van artikel 13 van het EVRM en inzonderheid met de vereiste tot onafhankelijk en zo nauwkeurig mogelijk onderzoek van elke verdedigbare grief. Dit houdt in dat, indien de Raad bij dit onderzoek op het eerste gezicht vaststelt dat er redenen voorhanden zijn om aan te nemen dat deze grief ernstig is of dat er minstens twijfels zijn over het ernstig karakter ervan, hij in deze stand van het geding het aangevoerde middel als ernstig beschouwt. Immers, de schade die de Raad toebrengt door in de fase van het kort geding een middel niet ernstig te bevinden dat achteraf, in de definitieve fase van het proces toch gegrond blijkt te zijn, is groter dan de schade die hij berokkent in het tegenovergestelde geval. In het eerste geval kan het moeilijk te herstellen ernstig nadeel zich voltrokken hebben, in het tweede geval zal ten hoogste voor een beperkte periode de bestreden beslissing zonder reden geschorst zijn.

De Raad doet overeenkomstig artikel 39/82, §4, vierde lid, van de vreemdelingenwet een zorgvuldig en nauwgezet onderzoek van alle bewijsstukken die hem worden voorgelegd, en inzonderheid die welke van dien aard zijn dat daaruit blijkt dat er redenen zijn om te geloven dat de uitvoering van de bestreden beslissing de verzoeker zou blootstellen aan het risico te worden onderworpen aan de schending van de grondrechten van de mens ten aanzien waarvan geen afwijking mogelijk is uit hoofde van artikel 15, tweede lid, van het EVRM.

#### 4.3.2. De toepassing van deze voorwaarde

4.3.2.1. Verzoekster voert geen middel aan waarmee ze zou kunnen aantonen dat zij geschaad is in één van haar rechten gewaarborgd door het EVRM.

In de huidige stand van het geding worden de in het verzoekschrift ontwikkelde middelen en middelonderdelen niet onderzocht daar, zoals hierna zal blijken, niet is voldaan aan de cumulatieve vereiste van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel. De drie aangevoerde middelen zijn, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

#### 4.4. Betreffende de derde voorwaarde: het moeilijk te herstellen ernstig nadeel

#### 4.4.1. Over de interpretatie van deze wettelijke voorwaarde

Overeenkomstig artikel 39/82, § 2 van de vreemdelingenwet kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en indien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Wat de vereiste betreft dat een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dient te worden aangetoond, mag de verzoekende partij zich niet beperken tot vaagheden en algemeenheden. Ze dient integendeel zeer concrete gegevens aan te voeren waaruit blijkt dat zij persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat of kan ondergaan. Het moet voor de Raad immers mogelijk zijn om met voldoende precisie in te schatten of er al dan niet een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden is en het moet voor verwerende partij mogelijk zijn om zich tegen de door verzoekende partij aangehaalde feiten en argumenten te verdedigen.

Verzoekende partij dient gegevens aan te voeren die enerzijds wijzen op de ernst van het nadeel dat zij ondergaat of kan ondergaan, hetgeen concreet betekent dat zij aanduidingen moet geven omtrent de aard en de omvang van het te verwachten nadeel, en die anderzijds wijzen op de moeilijke herstelbaarheid van het nadeel.

Er dient evenwel te worden opgemerkt dat een summiere uiteenzetting kan worden geacht in overeenstemming te zijn met de bepalingen van artikel 39/82, §2, eerste lid van de vreemdelingenwet en van artikel 32, 2° van het PR RvV, indien het moeilijk te herstellen ernstig nadeel evident is, dat wil zeggen wanneer geen redelijk denkend mens het kan betwisten en dus ook, wanneer de verwerende partij, wier recht op tegenspraak de voormelde wets- en verordeningsbepalingen mede beogen te vrijwaren, onmiddellijk inziet om welk nadeel het gaat en zij wat dat betreft de uiteenzetting van de verzoekende partij kan beantwoorden (cf. RvS 1 december 1992, nr. 41.247). Dit geldt des te meer indien de toepassing van deze vereiste op een overdreven restrictieve of formalistische wijze tot gevolg zou hebben dat de verzoekende partij, in hoofde van wie de Raad in deze stand van het geding prima facie een verdedigbare grief gegrond op het EVRM heeft vastgesteld, niet het op grond van artikel 13 van het EVRM vereiste passende herstel kan verkrijgen.

De voorwaarde inzake het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is ten slotte conform artikel 39/82, §2, eerste lid, van de vreemdelingenwet vervuld indien een ernstig middel werd aangevoerd gesteund op de grondrechten van de mens, in het bijzonder de rechten ten aanzien waarvan geen afwijking mogelijk is uit hoofde van artikel 15, tweede lid, van het EVRM (artikelen 2,3,4, eerste lid en 7 van het EVRM).

#### 4.4.2. De beoordeling van deze voorwaarde

4.4.2.1. In haar verzoekschrift oppert verzoekster dat artikel 3 van het EVRM is geschonden nu ze bij haar terugdrijving zal worden geassimileerd met de "*combattants du régime*" en aangehouden zal worden door de veiligheidsdiensten. Ze zal meerdere dagen worden vastgehouden in onmenselijke omstandigheden. Voorts stelt verzoekster dat artikel 13 van het EVRM juncto artikel 3 van het EVRM worden geschonden omdat ze in België is vastgehouden aan de grens.

4.4.2.2. In zoverre verzoekster haar nadeel koppelt aan het feit dat zij door toedoen van de terugleiding zal worden aangehouden in haar land van herkomst dient er te worden herhaald dat de verzoekende partij zich niet mag beperken tot vaagheden en algemeenheden maar integendeel zeer concrete gegevens moet aanvoeren waaruit blijkt dat zij persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat of kan ondergaan.

Verzoekster beperkt zich tot één zin waarin ze een eventualiteit oppert van een assimilatie met niet nader genoemde, noch gepreciseerde strijders van een land waarvan niet wordt aangetoond dat dit ook maar enigszins een punt zou zijn van belangstelling. Een dergelijke ongestaafde hypothese kan bezwaarlijk voldoende zijn om het werkelijkheidsgehalte ervan aan te tonen, laat staan aan te tonen dat verzoekster dreigt te worden aanzien als 'een' strijder of dat alle teruggedreven Kameroeners als "strijders" worden aanzien.

4.4.2.3. Voorts verbindt verzoekster haar nadeel hoofdzakelijk aan haar detentie, doch niet aan de beslissing tot weigering van toegang met terugdrijving of de nietigverklaring van haar visum. Derhalve vloeit het nadeel niet voort uit de tenuitvoerlegging van de beslissingen waarvan de Raad de schorsing kan bevelen.

Er is dus geen sprake van een evident nadeel zoals hierboven (zie punt 4.4.1) bedoeld.

Er werd geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel aangetoond.

4.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat niet is voldaan aan twee van de drie cumulatieve voorwaarden om tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid over te gaan zoals opgelegd in de artikelen 39/82, §2, eerste lid van de vreemdelingenwet en artikel 43, § 1 van het PR RvV.

Deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te verwerpen.

#### 5. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

### **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

#### **Enig artikel**

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht augustus tweeduizend veertien door:

mevr. K. DECLERCK,

Wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. J. GHEYLE,

Toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

J. GHEYLE

K. DECLERCK